Utdrag från SST:s skrift:
Trossamfunden och flyktingarna.
Hela skriften kan beställas från
www.sst.a.se/material, 08-453 68 74

Frälsningsarmén i Stockholm

SOPPA, SÅNG OCH SAMHÖRIGHET I AKALLA

Frälsningsarméns kvinnocenter i Akalla har funnits sedan 1996. Här träffas kvinnor från hela världen för att sjunga, träna svenska och mötas. Möten i både glädje och sorg.

FRÄLSNINGSARMÉN
Medlemmar: 4 687
Församlingar: 188
Bildades: 1882

VASAKÅRENS UTPOST - KVINNOCENTRET I AKALLA
Verksamhet för asylsökande och nyanlända: Kvinnocentret, språkundervisning, körsång, samtalsstöd hos kurator, mamma-babygrupper, sim- och cykelskola, introduktion till Stockholm, matutdelning, sommarkollo för de asylsökandes och papperslösas barn.

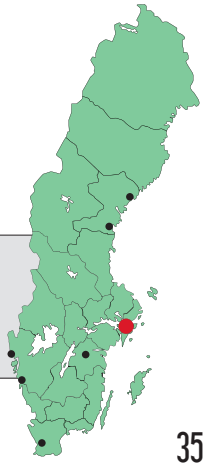

Reem Alzghoul sitter tätt intill Jenny Alm. Reem kommer till kvinnocentret varje dag och tar del av all den verksamhet som erbjuds.

FREDAGAR HOS FRÄLSNINGSARMÉN börjar med kaffe och fikabröd. Just den här dagen är smörgåsarna extra lyxiga eftersom Solidad, som jobbar på centret, fyller 50 år. Innan morgonfikat är över ber Jenny en bön där hon tackar för maten. Hon ber om en bra och givande dag. Det är ombonat med dukar på borden, blommor i alla fönster och tavlor på väggarna.

En halvtimme senare sätter körsången i gång. Varje fredag, sedan januari 2016, mellan klockan tio och tolv är det körrepetition. De två sångpedagogerna Marie och Charlotte kommer från föreningen Sångkraft. De turas om att kompa varandra på pianot då den andra håller i taktpinnen. Tio kvinnor i olika åldrar samlas kring pianot.

Kören sjunger bara sånger på svenska, eftersom tanken är att det ska vara lika mycket språkträning som musikverkstad. Sångpedagogerna har ett stort blädderblock med sångtexterna nedskrivna och de använder charader med stora gester för att förklara, ord för ord, vad det är de sjunger. Sången gör det svenska uttalet lättare, menar pedagogerna. I dag övar de ”Gabriellas sång”:

Jag vill känna att jag lever
All den tid jag har
Ska jag leva som jag vill
Jag vill känna att jag lever
Veta att jag räcker till

Det tar lite extra tid att förklara uttrycket ”räcker till” men efter ett tag har budskapet nått fram. Alla sjunger med för full hals. Efter en knapp timme är det fika. Innan alla tar för sig av grillade smörgåsar och lingonkaka så sjunger de för Solidad.

Sångpedagogen Marie leder kören med full inlevelse.

"Min man arbetar heltid som hotellstädare och jag kan inte sitta hemma och tänka hela dagarna. Sedan jag kom hit har jag lärt känna många kvinnor från olika länder och det finns mycket hjälp här."

Ja, må hon leva uti hundrade år.

– Vi älskar dig Solidad! säger Jenny och räcker över en present och omfamnar Solidad. Alla applåderar.

REEM ALZGHOUL ÄR 25 ÅR och kommer från Jordanien. Hennes röst är stadig och tydlig när hon sjunger. Hon har varit i Sverige i fjorton månader och pratar svenska utan problem. Hon deltar i all verksamhet som erbjuds på centret, särskilt språkträningen, och är här varje dag. Hon vill börja studera. I Jordanien läste hon kommunikation på universitetet.

– Reem är ambitiös, säger Jenny. Jag brukar säga till de som vill lära sig svenska att de ska titta på henne. Då kan de bli motiverade, eftersom Reem har lärt sig så snabbt.

– Den här platsen betyder mycket för mig, säger Reem. Min man arbetar heltid som hotellstä-

Under pausen står fikat uppdukat. Idag serveras bland annat lingonkaka och kaffe.

Kören övar idag på ”Gabriellas sång”.

dare och jag kan inte sitta hemma och tänka hela dagarna. Sedan jag kom hit har jag lärt känna många kvinnor från olika länder och det finns mycket hjälp här.

På centret finns också kuratorn Mirjam. Det är svårt att få en tid hos henne eftersom behovet av samtalsstöd är mycket stort. Reem är en av alla dem som har fått hjälp av Mirjam.

När det är färdigfikat så samlas kören runt pianot igen. Nu ska de sjunga ABBA-låten ”Jag har en dröm”. Sångpedagogerna förklarar textraden:

”jag har en sång den sjunger jag
mot hot och tvång”

Det är svårt att förklara skillnaden på hot och tvång. Under några högljudda minuter översätts det genom charader. När alla verkar ha förstått så sjunger de vidare tills nästa mening ska översättas:

”om jag går i mörker går jag ändå fri
jag kan finna vägen med min fantasi”

Då kommer den pedagogiska utmaningen att förklara mörker.

– Fantasi förstår alla. Det är samma på alla språk! utbrister Toria el Yaadi, hon är volontär och en av dem som hjälper till och tolkar mellan arabiska och svenska.

Toria kommer ursprungligen från Marocko och invandrade till Sverige för 34 år sedan. Hon har varit volontär på kvinnocentret i Akalla i 15 år.

– Hemma är det så tyst och jag är helt ensam! Ibland kommer vi hit gråtande men när vi går härifrån så är vi glada och skrattar, säger Toria.

– Många som kommer hit säger att de blir knäppa av att sitta hemma. Att bryta isoleringen, det är det som är viktigt, att man inte sitter hemma och blir deppig. Vi tar hand om varandra. Det är väldigt kärleksfullt här, säger Jenny.

”Hemma är det så tyst och jag är helt ensam! Ibland kommer vi hit gråtande men när vi går härifrån så är vi glada och skrattar.”

FÖRUTOM ATT KOMMA I GÅNG och utveckla sina språkkunskaper och skapa kontakter med andra kvinnor så har centret en hel del undervisning i praktiska färdigheter. En mycket uppskattad del är simundervisningen och cykelskolan. Vissa kvinnor vittnar om hur det ibland känns som om de får en enklare väg in svenska samhället och att de ”blir mer integrerade”, som Jenny uttrycker det. Och det kan bli problem hemma när obalansen blir för stor, berättar Jenny.

– Jag säger ibland att de inte behöver berätta hemma om allt de lärt sig här, utan i stället glädjas i sina hjärtan. Det är dumt, det skulle behövas ett liknande ställe för män. De har inga motsvarande mötesplatser här, säger Jenny.

Frälsningsarméns kvinnocenter i Akalla har aldrig behövt göra reklam för sin verksamhet eftersom kvinnorna hittar hit genom vänner och släktingar.

– Ryktet om att vi finns och vad vi gör sprider sig snabbt till de nyanlända, säger Jenny.

– Men vi lägger oss inte i migrationsärendena så mycket eftersom det krävs kunskap som vi in-

te har. Vi kan inget göra när de kommer med jättehögar med papper från Migrationsverket. Men vi stöttar kvinnorna i deras situation och vi lägger all vår energi på att de ska ha det bra. Ande, hopp och själ. Soppa, tvål och frälsning är det som gäller här. När någon har fått uppehållstillstånd så har vi fest och när någon får avslag så stöttar vi. Det är mycket liv och död här, säger Jenny.

Jenny tycker inte att det är svårt att hjälpa till. Det svåra är att veta hur de ska prioritera.

– Jag säger som Frälsningsarmén, vi ska hjälpa alla! Men det är svårt att veta var man ska lägga mest energi och pengar. På de som ska stanna eller de som inte får stanna. De är ju helt utanför systemet och har störst behov. Många kommer hit och gråter för att de inte har mat på bordet åt sina barn, berättar Jenny.

KLOCKAN NÄRMAR SIG LUNCHTID och körledarna avslutar med en sång som har en koreografi, alla står upp i en ring och lägger armen om den som står bredvid. Efter att sista tonen klingat av så applåderar alla. Körledaren Charlotte kastar sig över den lilla bäbisen som skickats från famn till famn under körrepetitionen.

– Jag måste få hålla och lukta! utbrister hon.

Här hjälper kvinnorna varandra med barnen. Det finns dessutom ett stort lekrum där de lite äldre barnen roat sig under tiden deras mammor sjungit.

Jenny är egentligen inte så stolt över att de har så många besökare här. Hon vill att de ska vara med en tid och sedan gå ut för att lämna plats åt nya som behöver hjälp. Men det där ”ut” är inte så lätt.

– Här på centret får de lära sig svenska och får gemenskap men sen har jag ingen plats att skjutsa dem vidare till. De måste få jobba och göra någonting.

FOTO: JONAS NIMMERSJÖ

Kvinnocentret har kurser för de som vill lära sig att cykla. Det brukar räcka med tre tillfällen för att få till balansen och farten på cykeln rätt. Initiativet har varit mycket omtyckt bland kvinnorna.

FOTO: JONAS NIMMERSJÖ

Jenny Alm är verksamhetschef på kvinnocentret **i Akalla.**

”Många kommer hit och gråter för att de inte har mat på bordet åt sina barn”.